

Vem är arbetstagare – uppdragstagare?

Riksförsäkringsverket informerar i november 1976 med en broschyr ”Vägledning vid bedömning av vem som är att anse som arbetstagare eller uppdragstagare enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och lagen om allmän försäkring m. fl. författningar”.

Skriften omfattar 22 sidor och kommer att finnas tillgänglig hos fögderierna (lokala skattemyndigheterna) från slutet av december i år.

Innehållet är:

I Allmän orientering om arbetstagare och uppdragstagare

1. Arbetstagare

2. Uppdragstagare

II Vissa yrkesgrupper (130 st. enl. sakregistret)

III Delägare i bolag m. m.

Obligatorisk avgiftsskyldighet för arbetstagare resp. uppdragstagare uppgår utgiftsåret 1976 procentuellt till 30,675 resp. 26,275 (se Skattenytt nr. 5 och 8 1976).

”Reglerna om arbetsgivares respektive uppdragsgivares skyldighet att erlägga arbetsgivaravgift på lön till arbetstagare respektive ersättning till uppdragstagare är *tvingande*. Därav följer att överenskommelse, som träffas av parterna om att lönen/ersättningen inkluderar sociala avgifter (ATP m. m.) eller att arbetstagaren/uppdragstagaren själv åtar sig att svara för sina sociala avgifter inte fritar arbetsgivaren/uppdragsgivaren från skyldigheten att erlägga arbetsgivaravgift” framhålles med skärpa (inom ram).

Beträffande yrkesgrupperna skall här endast nämnas att tillfällig hemhjälp är arbetstagare och inte uppdragstagare samt att tidnings- resp. tidskriftsmedarbetare i regel är att anse som arbetstagare i förhållande till tidningsföretaget. Här hänvisas till Försäkringsdomstolens dom 13.11 1975, dnr. 401/72. Jfr uppgift i Skattenytt nr. 5/76 som härmed rättas.

Skynda långsamt (*festina lente*), var kejsar Augustus' valspråk.

Kjell Fredén